

[A. W. Larsen.]

ligere år, kan vi fra mit partis side kun være tilfreds med, at lovforslaget er fremsat, anbefale det og tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Jeg vil dog gøre et par bemærkninger om rådighedsbeløbet. Jeg ville have været ulige mere tilfreds med lovforslaget, som det nu foreligger, hvis landbrugsministeren havde taget den fulde konsekvens af de stedfundne prisstigninger og havde foreslået selve rådighedsbeløbet forhøjet i takt med de forhøjede priser. Det er ganske afgjort tilfredsstillende, at de enkelte lånesatser er forhøjet, og de er også nogenlunde ført à jour i forhold til de forøgede omkostninger. Men det indebærer, at det er færre ansøgere, der kan få andel i disse lån. Det må man sammenholde med det pres, der hidtil har været på denne udlånslov — det gælder i hvert fald den del af udlånene, der omfattes af kapitel IV — og som hvert år har bevirket, at kvalificerede ansøgere har fået afslag på deres låneansøgninger. Derfor mener jeg, at rammen for rådighedsbeløbet egentlig burde være foreslået forhøjet, for her er jo tale om kvalificerede ansøgere. Her er ikke tale om, at enhver, havde jeg nær sagt, kan søge og få disse lån; man skal være kvalificeret. I indeværende finansår var der ifølge lovforslagets bemærkninger 215 ansøgere, som var kvalificerede efter kapitel IV, der ikke kunne komme i betragtning ved lånebevillingerne, fordi der simpelt hen ikke var flere penge at låne ud af. Dette antal vil formentlig blive større i det år, vi her skal lovgive for, da der, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, forventes stort set det samme antal låneandragender som i indeværende år, og da der bliver færre låntagere i kraft af, at de enkelte udlånssummer stiger, vil det jo sige, at der bliver endnu flere skuffede ansøgere end tidligere, og det er efter min formening ikke helt tilfredsstillende.

Ja, det var et lille hjertesuk i anledning af rådighedsbeløbets uændrede størrelse, men det kan vi vel komme tilbage til i ud-

valget. Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget.

Niels Ravn: Da mit partis ordfører, hr. Burgdorf, er blevet forhindret, skal jeg på gruppens vegne gøre nogle ganske enkelte bemærkninger.

Det er velkendt, at det konservative folkeparti ikke har set og fortsat heller ikke ser med særlig stor velvilje på denne lovgivning. Jeg skal blankt indrømme, at der via denne lovgivning er oprettet mange både gode og billige boliger. Men det er efterhånden blevet et problem, at de sociale kriterier, der opstilles, viser sig ikke at kunne opfyldes, når disse ejendomme skal omsættes; så står man i administrationen med problemerne og skal søge at finde en løsning.

Vi erkender, at når man allerede i august måned som sædvanlig har indkaldt ansøgninger i henhold til gældende lov, fordrer det, at vi følger det op med en udlånslov. Men jeg håber på, at vi, inden vi næste gang skal behandle en udlånslov, har drøftet problemerne principielt og gjort det på et sådant tidspunkt, at man kan have en klaring på, hvad man skal gøre på dette område, inden man på ny i august 1969 indkalder ansøgninger. Jeg vil gerne anmode landbrugsministeren om at søge at nå frem til dette.

Et andet problem, jeg lige skal nævne, har måske ikke direkte relation til lovforslaget, men alligevel: vi indførte i fjor under behandlingen af denne lovs kapitel IV om de ejendomme, der opføres for arbejdersregning, efter en udtalelse fra landbrugsministeren den bestemmelse, at hvis et ejerskifte foregik på den måde, at det var en enke, der overtog boet, skete der ingen ændringer; det skulle betragtes som faldende uden for ejerskiftebestemmelserne. Nu er der sket det, at landbrugsministeren i år via et aktstykke har ansøgt finansudvalget om, at det samme bliver tilfældet med hensyn til kapitel VI-boligerne. Der er fra visse sider